

Arrest

nr. 111 298 van 4 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 9 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat L. CRUTZEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Diakanké afkomst. U bent geboren op 24 januari 1983 te Kindia alwaar u steeds heeft gewoond. U woonde aanvankelijk bij uw ouders in de wijk Condetah 2. U woonde daar in een groot huis, waar ook uw ooms langs vaderskant woonden, samen met hun gezin.

U mocht van uw vader niet naar school maar u volgde thuis koran les. Pas wanneer een vriend van uw vader een school oprichtte (Madrassa, een Franco-Arabische school), kon u naar school gaan. U was toen twintig jaar. Toen u met de tiende klas ging starten, besliste uw vader dat u niet langer naar

school kon gaan omdat hij niet langer accepteerde dat u naar buiten ging om naar vrienden te gaan. U was toen ongeveer zevenentwintig jaar.

In juni 2008 werden er kolanoten naar uw huis gebracht voor u. Uw oom, de jongste broer van uw vader heeft deze in ontvangst genomen. Uw hand werd gevraagd door Emanuel (T.). Emanuel is ook afkomstig uit Kindia. Hij was een vriend van uw jongste broer en hij is samen met hem in 2008 gestart met zijn opleiding om dokter te worden. Uw ouders hebben de kolanoot aanvaard, ook al hadden ze enkele bedenkingen omdat Emanuel van een andere stam is, Kissi, en hij geen moslim maar een christene is. Uw ouders vonden, na wat heen en weer gepraat dat het mogelijk was dat uw toekomstige echtgenoot een ander geloof zou hebben, als hij zich zou bekeren tot de Islam eens jullie waren getrouwd.

Op 29 juni 2012 kwam u te weten dat u met (E.H.M.F.), zesenzestig jaar, zou moeten trouwen. U diende de plaats in te nemen van uw overleden zus (nvdr uw nicht). El Hadji, die al een eerste vrouw had en nooit kinderen had gekregen had uw familie reeds kolanoten gegeven. Hij was rijk en bracht uw familie elke maand drie zakken rijst van vijftig kilo. Zowel u als uw moeder gingen niet akkoord met deze beslissing dat hij uw man zou worden. Uw moeder beargumenteerde dat u niet met een oudere, kinderloze man kon trouwen en was zeer boos op uw oom. Uw oom vertelde dat de beslissing genomen was en dat het huwelijk dus moet plaatsvinden. U vertelde uw oom ook dat u niet met deze man wilde trouwen maar dat u met Emanuel wilde trouwen. U beargumenteerde dat het feit dat Emanuel niet dezelfde religie heeft, geen aanleiding kan zijn om het huwelijk niet te laten doorgaan aangezien uw familie al had ingestemd met het huwelijk omdat Emanuel zich zou bekeren tot de Islam, eens hij getrouwd is. U gaf ook aan dat iedereen in de wijk wist dat uw familie de kolanoten had geaccepteerd en dat ze te horen zullen krijgen dat u toch met iemand anders bent getrouwd. U geeft ook te kennen dat u denkt dat ze niet achter het huwelijk staan omdat de familie van Emanuel arm is maar dat hij zijn toekomst aan het verzekeren is dankzij de opleiding die hij volgt. U zei ook dat u gelukkiger zou worden met Emanuel dan met een oudere man. Uw vader en oom waren woest toen ze hoorden dat u zich verzette tegen het huwelijk met (E.H.M.F.). Uw moeder kwam diezelfde nacht naar u om u te zeggen dat ze u de volgende dag geld zou geven zodat u naar uw oom, langs moederskant, in Conakry zou kunnen gaan. Deze oom zou kunnen bemiddelen. Die ochtend, 30 juni 2012, heeft u geld ontvangen en, alvorens naar Conakry te gaan, bent u naar de chef de quartier gegaan. Deze kon u echter niet helpen omdat het een familieprobleem was en omdat hij niet kon ingaan tegen de beslissing van uw vader. Eens u in Conakry was gearriveerd vertelde u alles aan uw oom. Hij had reeds een telefoontje van uw vader gekregen om te vragen of u daar was. Uw oom had met uw vader afgesproken dat hij u naar huis zou brengen als u bij hem thuis zou komen. De volgende dag bent u samen met uw oom naar Kindia teruggekeerd. Hij wilde met uw vader onderhandelen. Eens u thuis was, werd u vastgegrepen, geboeid en naar uw kamer gebracht. Uw oom langs moederskant wilde dat ze u zouden loslaten en dat er gepraat zou worden over uw situatie. Uw vader en oom langs vaderskant weigerden dit. Uw oom langs moederskant herinnerde hen eraan dat ze reeds kolanoten hadden ontvangen van iemand anders. Uw vader en ooms maakten ruzie en ten slotte is uw oom langs moederskant weggegaan en heeft hij u nog kunnen meedelen dat zijn onderhandelingen zijn mislukt maar dat, indien u de kans heeft om te vluchten, u naar hem kan gaan en dat hij een oplossing zou vinden. Op diezelfde avond liet uw vader u weten dat u overmorgen met El Hadji zou huwen. Hij liet u ook duidelijk weten dat, indien u niet bij deze man zou blijven wonen, hij u zou vermoorden. U werd op 3 juli 2012 getrouwd en werd diezelfde dag naar uw man gebracht.

U verbleef bij uw man tot 12 juli 2012. Gedurende deze tijd deed u alsof alles goed was en voerde u de taken uit die van u werden verwacht waardoor u de mogelijkheid creëerde om te ontsnappen. U bent vervolgens naar uw oom langs moederszijde gegaan in Conakry. Hij heeft u naar een vriend gebracht en u hebt daar één maand en twintig dagen verbleven alvorens een vlucht naar België te hebben genomen. Op 4 september 2012 nam u het vliegtuig en na een transit arriveerde u de volgende dag in België alwaar u diezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een uittreksel van de burgerlijke stand, nr 035 opgemaakt op 16/01/2013 voor en zes foto's i.v.m. uw huwelijk.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u vreest dat u vermoord zal worden door uw vader en oom langs vaderskant omdat u uw sororaat huwelijk niet aanvaardde.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw vermeende sororaat huwelijk.

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt reeds dat een sororaat huwelijk wordt toegepast indien de overleden vrouw **kinderen van jonge leeftijd nalaat** en indien de **man welstellend is**. (zie SRB – Guinee – Les pratiques du lévirat et du sororat, p 7) Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat de **'gegeven vrouw' niet betrokken mag zijn in een ander huwelijk**. (zie supra, p 8)

Uit het gehoor blijkt echter dat uw overleden nicht, (D.D.), geen kinderen heeft nagelaten. (zie gehoor CGVS, p 12) Bovendien blijkt dat de man met wie u een sororaat huwelijk bent aangegaan geen kinderen zou kunnen krijgen. (zie gehoor CGVS, p 17) Bovendien aanvaardde uw familie reeds kolanoten van Emanuel, waardoor u weliswaar nog niet was getrouwd, maar wel was voorbestemd om met hem te huwen. Uit de informatie blijkt dat het sororaat aangegaan wordt in het belang van de kinderen van de overleden vrouw, wat een sororaat in uw geval dus niet aannemelijk maakt aangezien er geen kinderen betrokken zijn.

De omstandigheden voor het afsluiten van een sororaat huwelijk zijn bijgevolg helemaal niet aanwezig waardoor het weinig waarschijnlijk is dat u effectief een sororaat huwelijk moest aangaan met (E.H.M.F.).

Hierbij kan nog worden opgemerkt dat, indien u zou afkomstig zijn uit een zeer traditionele familie die zelfs bij afwezigheid van kinderen u tot een sororaat-huwelijk zou dwingen, het niet aannemelijk is dat ze u tot uw 27 jaar ongehuwd lieten zijn en ondertussen geen man voor u gezocht zouden hebben en dat ze daarenboven een man met een andere religie voor u aanvaardden. Het gedrag van uw familie en uw verklaringen hierover zijn dus allesbehalve consequent te noemen, waardoor aan de geloofwaardigheid ervan ernstig getwijfeld kan worden.

Vervolgens zijn uw verklaringen over de traditie die kolanoten bij een huwelijk spelen weinig geloofwaardig en niet coherent.

U haalt aan dat iedereen in uw wijk op de hoogte is dat u reeds kolanoten heeft gekregen en dat het bizar zou zijn als u dan zou trouwen met een andere man. (zie gehoor CGVS, p 17) Ook uw oom haalt aan dat u al kolanoten heeft gekregen van Emanuel en het daardoor niet mogelijk is dat uw vader ook kolanoten van iemand anders zou aanvaarden. Hij geeft zelfs aan dat dit belachelijk zou zijn. (zie gehoor CGVS, p 18) U verklaart zelf dat uw vader werd geconfronteerd met twee schandes. Hij moest immers de kolanoten aan Emanuel teruggeven en u liep weg van uw gedwongen sororaat huwelijk. (zie gehoor CGVS, p 22) **Indien uw vader werkelijk begaan zou zijn met zijn goede naam (zie gehoor CGVS, p 19) en gezien het ontbreken van de condities voor een sororaat huwelijk is het onwaarschijnlijk dat u het vermeende huwelijk zou moeten aangaan.**

Het is daarenboven zeer verwonderlijk dat uw vader zegt dat de kolanoten -van (E.H.M.F.)- reeds zijn aanvaard en dat het huwelijk dus moet doorgaan. (zie gehoor CGVS, p 17) terwijl de kolanoten van Emanuel al werden aanvaard in juni 2008. (zie gehoor CGVS, p 13) **Indien het aanvaarden van kolanoten met zich meebrengt dat het huwelijk dient door te gaan, is het onbegrijpelijk dat uw vader het huwelijk met Emanuel op de helling wil zetten.**

U verklaarde dat het mogelijk is in Guinee dat er kolanoten worden gegeven aan meisjes waardoor iedereen, zelfs jaren op voorhand, weet dat dit meisje iemand zijn vrouw zal worden. (zie gehoor CGVS, p 22) U verklaarde ook dat het geven van kolanoten met zich meebrengt dat het toekomstig echtpaar elkaar al mag zien en met elkaar mag omgaan. Door het geven van kolanoten is het toegestaan dat er bij elkaar op bezoek wordt gegaan. (zie gehoor CGVS, p 23) Deze verklaringen maken dat uw bewering dat, indien er een rijkere tweede kandidaat een kolanoot brengt, de familie deze kan accepteren (zie gehoor CGVS, p 21) zeer onwaarschijnlijk aangezien het vreemd zou zijn dat er

bepaalde privileges die werden toegekend (oa bij elkaars familie op bezoek gaan) ook weer worden afgenomen indien er een rijker persoon komt opdagen. Het geven van kolanoten zou dan geen enkele betekenis hebben aangezien niemand dan met zekerheid zijn toekomstige vrouw kan aanwijzen, zoals u zelf verklaarde dat vaak gebeurde.

Bovendien verklaart u dat uw huwelijk al gedurende vijf jaar was geaccepteerd door uw familie (zie gehoor CGVS, p 13) en kan u geen goede verklaring geven waarom u met de man moest trouwen, buiten dat u de plaats van uw overleden zus moest innemen, (zie gehoor CGVS, p 11) wat gezien er geen kinderen waren, volgens de traditie alvast geen noodzakelijkheid is.

Verder zijn er enkele tegenstrijdigheden in uw verklaringen en slaagt u er niet in om op eenvoudige vragen te antwoorden waardoor uw verhaal niet doorleeft overkomt.

Wanneer de protection officer u tot driemaal toe vraagt of u steeds bij uw ouders heeft gewoond, antwoordt u steeds bevestigend. (zie gehoor CGVS, p 4) Het is pas wanneer de protection officer u attent maakt op uw huwelijk en wanneer u wordt gevraagd of u nooit bij uw man heeft gewoond, dat u bevestigt dat u bij hem bent geweest. (zie gehoor CGVS, p 3) U verklaart uw antwoorden door te stellen dat u de vraag misschien niet goed heeft begrepen. (zie gehoor CGVS, p 4) Het is echter zeer verwonderlijk dat iemand die asiel aanvraagt omwille van een sororaat huwelijk niet onmiddellijk kan aangeven dat ze bij haar man heeft gewoond, ook al beslaat deze periode slechts twaalf dagen. (zie gehoor CGVS, p 19)

Ook over Emanuel zijn uw beweringen niet eenduidig en verandert u uw verklaringen naar gelang de vraagstelling. (1) Initieel beweert u dat uw familie niet wist dat hij dokter zou worden. Wanneer de protection officer u nogmaals vraagt of ze dit niet wisten, verandert u uw antwoord door te zeggen dat ze dit zeker wisten. (zie gehoor CGVS, p 20) Het is echter vreemd dat u uw antwoorden over dergelijke, eenvoudige zaken wijzigt. (2) U verklaart dat Emanuel bijna elk weekend naar huis gaat. En dat jullie dan bij elkaar op bezoek gingen. (zie gehoor CGVS, p 22) Wanneer de protection officer vraagt of uw vader het niet 'gevaarlijk' vond dat u Emanuel elk weekend zag, nuanceert u uw antwoord en verklaart u dat hij niet elk weekend in Kindia was. (zie gehoor CGVS, p 23) Vooral in het licht van uw verklaring dat u van uw vader moest stoppen met uw studies omdat u niet op tijd thuis was omdat u naar uw vriendinnen ging (zie gehoor CGVS, p 4), lijkt het vreemd dat hij u wel de kans gaf om in het weekend met uw vriendje af te spreken.

Ook hier blijkt nog eens duidelijk dat u enerzijds uw vader en familiale omgeving wil afschilderen als streng en traditioneel, maar uit andere verklaringen blijkt dan weer dat u, naar Guineese normen, heel wat vrijheid genoot en u zelfs voor uw huwelijk weekends spendeerde bij uw verloofde en u met hem alleen kon zijn. Gezien u op 27-jarige leeftijd (nog) niet gehuwd bent, uw vader u op uw 20 jaar nog liet studies aanvangen (hoewel op die leeftijd reeds veel Guineese vrouwen uit traditionele gezinnen gehuwd zijn en kinderen hebben), uw vader toeliet dat u zich verloofde met iemand van een andere religie die u zelf gekozen had, uw vader toeliet dat u uw verloofde tijdens weekends opzocht, kan moeilijk aangenomen worden dat u toch afkomstig zou zijn uit een traditionele familie, zoals u probeert te schetsen. Bijgevolg kan moeilijk aangenomen worden dat u op 27-jarige leeftijd, en bovendien 'beloofd' aan een andere man, gedwongen zou worden in een kinderloos sororaats-huwelijk te stappen.

Tenslotte verklaarde u dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgekomen bent terwijl de smokkelaar uw documenten had (zie gehoor CGVS, p 16). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd. (zie SRB 'General – Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens), Cedoca, 2012, p 3) Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België bent gekomen, en die een rechtstreeks gevolg zou zijn van de problemen die u verklaarde te hebben gehad in Guinee, niet geloofwaardig zijn.

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u een uittreksel van uw geboorteakte voor. Deze documenten bevatten echter geen enkel objectief element (foto van u voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel

degelijk de persoon bent die door deze documenten wordt bedoeld. Bijgevolg vormt het geen bewijs van uw identiteit, maar vormt het hoogstens een aanwijzing hiervoor.

De door u voorgelegde zes foto's, waarop u tijdens uw huwelijk zou figureren, betreffen privé-foto's waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Waar het CGVS stelt dat er geen geloof gehecht kan worden aan het sororaatshuwelijk en daar een hele uitleg over geeft, meent verzoekster dat dit geenszins van belang is. Waar het CGVS beweert dat de verklaringen over de kolanotentradië niet geloofwaardig zijn, stelt verzoekster dat dit ook niet relevant is. De enige vraag die volgens verzoekster gesteld moet worden is of zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een vrees moet hebben.

Verzoekster herhaalt eerst (een deel van) haar asielrelaas en stelt vervolgens volgende vragen: "Zou verzoekster, door dat zij het land van herkomst ontvluchtte om een beslissing die door haar vader genomen werd niet na te komen, voor haar leven kunnen vreesen? Kan een verzet van verzoekster tegen een gepland huwelijk in GUINEE haar het leven kosten?" Onder verwijzing naar twee internetbronnen meent verzoekster dat beide vragen positief beantwoord moeten worden.

De eerste internetbron is de getuigenis op de website van FAWÉ van een jong meisje dat dezelfde situatie als verzoekster heeft moeten meemaken en dat uit dezelfde buurt als verzoekster afkomstig is. Het artikel zegt ook dat veel meisjes in Guinee gedwongen worden om met mannen te trouwen voor wie zij eigenlijk geen gevoelens hebben en dit meestal om culturele of financiële redenen. Volgens het artikel is de regio van Kindia een reëel risico voor jonge meisjes en jonge vrouwen. Gedwongen huwelijken vinden dus wel degelijk nog steeds plaats in Guinee.

De tweede internetbron is een rapport over de mensenrechten in Guinee van de ambassade van de Verenigde Staten van Amerika in Guinee. Het rapport gaat onder meer over mishandelingen en verkrachtingen waarmee jonge vrouwen onder hun eigen dak te kampen hebben. De verkrachting tussen man en vrouw wordt door de Guineese wet op geen enkele manier bestraft. Die verkrachtingen worden dan ook nooit toegegeven door de slachtoffers. Gelet op deze informatie is het voor verzoekster onmogelijk om naar haar land van herkomst terug te keren, aangezien zij er zwaar te kampen zou hebben met moeilijkheden omdat zij haar echtgenoot ontvlucht is.

Verzoekster is haar land van herkomst enkel en alleen ontvlucht omdat zij niet verliefd was op de heer (E.H.M.F.) en zij met hem dus niet kon samenwonen. Dit gedrag zal door haar vader en haar oom als een affront beschouwd worden. Dit soort situatie heeft in de moslimwereld al te vaak voor moorden gezorgd, die meestal gepleegd worden door familieleden van de vrouw die een huwelijk ontvlucht.

2.1.2. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift de volgende stukken: het artikel van FAWÉ (stuk 3), het rapport van de ambassade van de Verenigde Staten van Amerika in Guinee (stuk 4), een uittreksel van de burgerlijke stand van Kindia (stuk 5) en zes foto's van haar huwelijk (stuk 6).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoekster aanvoert dat het niet geloofwaardig bevinden door verweerder van haar sororaatshuwelijk en van haar beschrijving van de traditie van de kolanoten, niet relevant is, dient opgemerkt dat uit een lezing van verzoeksters gehoorverslag en haar verzoekschrift blijkt dat zij vreest vermoord te worden omdat zij het sororaatshuwelijk dat haar vader voor haar geregeld had, zou geweigerd hebben. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom het bepalen van de geloofwaardigheid van het sororaatshuwelijk, alsook de ermee verbonden traditie van de kolanoten, irrelevant zouden zijn bij het beoordelen van verzoeksters asielaanvraag. Indien immers blijkt dat het sororaatshuwelijk niet geloofwaardig is, kan evenmin geloof gehecht worden aan verzoeksters vrees vermoord te worden omwille van het weigeren van dit sororaatshuwelijk.

Verweerder motiveert omstandig waarom *in casu* geen geloof gehecht kan worden aan het sororaatshuwelijk waartoe verzoekster beweert gedwongen te worden in haar land van herkomst. Verzoeksters verwijzing naar het internetartikel van FAWÉ (stuk 3) kan deze motieven niet weerleggen, aangezien de erin vervatte getuigenis niet op haar persoon van toepassing is, en verzoekster de aangevoerde vrees *in concreto* dient aan te tonen. Dat dit internetartikel, dat overigens betrekking heeft op zeer jonge meisjes terwijl verzoekster geboren is in 1983, stelt dat in Guinee veel meisjes gedwongen worden om, omwille van culturele of financiële redenen, met mannen te trouwen waar zij geen gevoelens voor hebben en dat de regio van Kindia hiervoor een reëel risico betekent, ontkracht niet de motieven die de ongeloofwaardigheid van verzoeksters sororaatshuwelijk *in concreto* onderbouwen. Dit stuk kan dan ook niet dienstig de motieven van de bestreden beslissing weerleggen.

Het rapport over de mensenrechten van de ambassade van de Verenigde Staten van Amerika in Guinee (stuk 4) ontkracht evenmin de motieven die de ongeloofwaardigheid van verzoeksters sororaatshuwelijk *in concreto* onderbouwen. Het rapport handelt immers over de omstandigheden van jonge meisjes en vrouwen in Guinee in het algemeen. Waar verzoekster verwijst naar verkrachtingen van vrouwen binnen het huwelijk, merkt de Raad op dat verzoekster geen vrees voor verkrachting aanvoert, alsook dat uit het onderstaande blijkt dat aan haar gedwongen sororaatshuwelijk geen geloof gehecht kan worden.

Het uittreksel uit de burgerlijke stand van Kindia (stuk 5) en de zes foto's van haar vermeende huwelijk (stuk 6) werden door verzoekster opnieuw bij haar verzoekschrift gevoegd, terwijl zij deze ook reeds op het CGVS neerlegde. De bestreden beslissing stelt terecht dat het uittreksel geen enkel objectief element bevat waarmee bewezen kan worden dat verzoekster wel degelijk de persoon is die door deze documenten wordt bedoeld, alsook dat de zes foto's privéfoto's betreffen waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

De bestreden beslissing weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) gelet op de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), geen geloof gehecht kan worden aan het vermeende sororaatshuwelijk van verzoekster, (ii) verzoeksters verklaringen over de traditie die kolanoten spelen bij een huwelijk, niet geloofwaardig en incoherent zijn, (iii) verzoekster vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent haar verblijfplaatsen in Guinee, de studies van Emanuel en de bezoeken in het weekend tussen haarzelf en Emanuel, (iv) gelet op een aantal van verzoeksters verklaringen, niet kan worden aangenomen dat zij afkomstig is uit een traditionele familie, (v) gelet op de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie'), verzoeksters verklaringen betreffende de manier waarop zij naar België is gekomen, niet geloofwaardig zijn en (vi) de door verzoekster neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Deze motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden, daar zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS